

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Cu mare slavă de Duh Sfânt te cuprind la sânul Meu părintesc, popor venit la izvor. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în numele acesta ți-am făcut chemarea ca să te aduni, iar Eu să Mă dau ție cuvânt de Duh Sfânt, și mângâiere și putere să-ți dau, căci ca să-L iubească omul pe Dumnezeu, îi trebuie putere ca să creadă, și apoi îi trebuie dor sfânt. Amin.

Când M-am înălțat de lângă ucenici la Tatăl, le-am spus lor: *«Rămâneți în dragostea Mea, și alt Mângâietor vă voi trimite Eu ca să rămână cu voi, și Care din al Meu va lua și vă va aduce vouă și vă va mângâia pe voi»*.

Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți înseninez inima și fruntea și te înfășor în taina dorului, căci dorul este cel ce hrănește dragostea, poporul Meu. Cel plin de dor este cel ce-și hrănește cu el dragostea, și de aceea am spus Eu celor ce Mă iubeau: *«Rămâneți în dragostea Mea»*. Celui cuprins de dor îi este frică să nu-l piardă pe cel dorit de el, și se hrănește cu dorul de el, de cel dorit, iar dorul îi dă putere, îi dă dragoste, poporul Meu, și îi dă lepădare de sine, și merge după Mine cel ce Mă iubește, și se face cetate a Mea, pe stâncă întărită zidită, și valurile nu o strivesc pe ea. Amin.

O, te-am adunat, poporul Meu de demult al Meu. Mi-a fost dor. O, Mi-e tare, tare dor de dragostea ta de demult, și te-am chemat să-ți amintesc de ea și să ți-o răvășesc ca să te umpli de dor, iar taina dorului să întărească în tine împărăția Mea și minunile ei și să te umple de adierea Duhului Sfânt, poporul Meu, căci vin să te mângâi cu Duhul Sfânt Mângâietorul. O, taina de nou Ierusalim peste ființa ta, voiesc să-ți amintesc de taina aceasta cu care Eu te-am mângâiat mult de tot când îți vorbeam pe cale și când Eu ți-o făgăduiam că ea va veni și că se va împlini pe pământ. Te învățam să fii copil frumos, să fii sfânt te învățam, și să rămâi în dragostea Mea te învățam, poporul Meu. Ca și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, așa te-am învățat. Te-am hrănit cu dragostea Mea ca să rămâi în ea, și am fost mereu rănit de dor, rănit după tine, poporul Meu. O, dar tu, luând mângâierea Mea de tată, îți pierdeai iubirea cea pentru Mine, și lucrul tău pentru împărăția Mea înăuntrul tău rămânea fără rod, iar Eu te mângâiam ca să nu te pierd, ca să nu slăbești pe cale, poporul Meu, ca să nu Mă părăsești, tată. O, iată, te adun din nou la sân și îți răvășesc amintirile tale cu Mine pe cale și îți arăt rana Mea cea de la nedragostea ta și voiesc să te învăț scularea, căci iubirea ta trebuie vindecată, o, poporul Meu de demult al Meu, că mergeam, tată, cu tine pe cale și Mă uitam în tine după rod, mereu Mă uitam, o, și Mă uitam după mlădițe, Mă uitam după iubire ca să iau din ea și s-o pun la lucru sfânt, la rodire care rămâne și care înmulțindu-se se înmulțește, și apoi aduce rodul ei cel scump, răscumpărarea vieții omului, învierea lui cea pentru vecii, poporul Meu.

O, scumpul Meu popor, îți spun, tată, azi, o rană de-a Mea. Acum șapte mii de ani, după ce omului întâi zidit i-am spus greșeala, el s-a supărat pe Mine și nu M-a mai iubit, și am rămas de atunci cu rană grea, și de atunci l-am tot așteptat pe om să se întoarcă la Mine și să-Mi vindecă rana, și Eu să i-o vindec pe-a lui și să-l așez pe el în iubirea din care a căzut și să-i dau lui minte și inimă din cer, iubire din cer să-i dau, căci iubirea cea care vine de la trup, iubirea cea zămislită de om cu inima din el, nu este iubirea cea din Dumnezeu, ci este iubirea care l-a despărțit pe om de Mine, și este rana Mea cea grea iubirea omului. O, sufăr cu suspin și Mă doare rana cea de la început și cea de la sfârșit, căci omul M-a lăsat fără casă, poporul Meu, iar azi îți spun ție rana Mea, rană nevindecată, tată. Acum două mii de ani am spus suspinând, am spus că vulpile au vizuine, că păsările au cuiburi și câinii au ungherul lor, dar Eu n-am casă și n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, și sunt Cel scump, sunt Cel dulce, sunt Cel blând, și voiesc să

locuiesc în om cu toată podoaba ființei Mele și să fac din om palat ceresc și să petrec în el cu sfinții și cu îngerii și să-l fac pe om să trăiască pe pământ viața veacului ce va să fie și să-l știu al Meu pe om, dar dacă omul nu poate așa pe pământ, el vede numai după trecerea lui truda Mea în urma lui, așteptarea Mea după el, și își ia apoi sarcina cu suspin și și-o duce apoi cu el, și și-o duce cu greu, și numai așa și numai atunci Îmi vede și Îmi crede el Mie rana Mea cea de la el, neputința pe care Eu am purtat-o de la el, nedându-se el Mie casă pe pământ, și iată, Dumnezeu nu are unde să-Și plece capul pe pământ așa cum are omul, și zadarnic dă omul să Mă înșele și să-Mi tot facă el case în care să stau, o, în zadar, căci Eu nu pot cum poate omul care Mă înșală ca să stau tot fără el în casa pe care Mi-o face el să stau, și iată, nu am unde să-Mi plec capul pe pământ și să simt odihnă și alifie pentru rana Mea cea de la depărtarea de Mine a omului, căci pe Mine nu Mă mângâie temple făcute de mâini, ci omul în care pot să locuiesc Eu cu iubirea Mea, rămânând el în ea și dându-se el locaș al Duhului Sfânt și făcându-se împărțitor de slavă netrecătoare și nepieritoare prin lucrarea ei.

O, scumpul Meu popor, nu te grăbi să pleci întru ale tale, ci stai acum să petrec cu tine dacă ai venit la chemarea Mea. O, cum să fac, tată, cum să fac cu tine ca să-ți dau dor, care să-ți hrănească și să-ți trezească dragostea ta, o, cum să fac, oare? Îmi amintesc cât de greu te supărai pe Mine când îți descopeream păcatul tău ascuns. Dacă ți-l descopeream prin om, te supărai pe el și nu mai puteai să-l iubești pe acela, și apoi te răzvrăteai. Dacă ți-l descopeream Eu, te supărai pe Mine și te răceai de Mine și te ascundeai, ba Mă și părăseai, tată, și iată, așa M-ai părăsit și așa nu M-ai primit de la Tatăl venit în calea ta ca să-ți arăt calea, ca să-ți arăt greșeala, tată, ca să te vindec de ea și ca să fii curat de ea, căci cel ce este curat și smerit, nu cade, fiule. O, Eu îți spuneam greșeala pentru ca să te cruț de căderea cea de la ea; Eu așa te iubeam, Eu așa îți arătam calea, Eu așa voiam să te scap de greșeala de mâine și nu voiam să te pierzi prin ea, căci greșalele îl pierd pe om, și nu pot fi ele cale a omului spre Mine sau cale a Mea spre om dacă el nu are în el darul umilinței, lumina care să-i lumineze lui calea.

O, poporul Meu de demult, am luat din mijlocul tău mlădițe, și am făcut aceasta pentru că te-am iubit, și le-am pus pe ele de mijlocire pentru tine înaintea Mea, și iată, ies în calea ta și te strig la izvor, căci izvorul cuvântului Meu nu stă, ci izvorăște, și este fără de sfârșit, precum Eu sunt. Poporul Meu, am ridicat din mijlocul tău fii cu iubire în ei pentru Mine și pentru tine și am dat să te povățuiesc pe mai departe după ce Mi-am luat la cer trâmbița Mea cea plină de suspinul Meu înaintea ta. Am dat să nu te las să mori, am dat să suflu peste tine și să te păzesc de diavolul, care stătea înfometat ca să te smulgă de la pieptul Meu, și am dat să te izbăvesc de lume, poporul Meu, dar puntea Mea către tine Mi-a fost frântă de la mijloc, și tu apoi n-ai mai mâncat, și tu apoi n-ai mai știut, și tu apoi n-ai mai putut pe cale cu Mine, ci ai putut cu tine și M-ai părăsit. Au trecut apoi peste Mine zece ani de suspin, și apoi mlădițele au odrăslit, și Eu M-am așezat pe pământ cu vremea celei de a treia iubiri, căci te-am iubit la începutul Meu cu tine și te-am așteptat să fii al Meu, și te-am iubit la mijlocul vremii apoi, și am luat atunci din mijlocul tău punte spre Mine pentru tine, dar puntea, tată, Mi-a fost frântă; și iată, te-am iubit la sfârșit, și te iubesc cu vreme nouă, cu vremea celei de a treia iubiri, poporul Meu de demult al Meu, căci Mi-am ridicat din tine popor mireasă, popor de nou Ierusalim, așa cum Eu îți spuneam ție pe cale când îți vesteam cele ce au să fie după lucrarea aceasta de rău de cuvânt. O, te-am iubit, poporul Meu, te-am iubit și te-am așteptat, tată. Am așteptat cu răbdare, am așteptat înlăcrimat în fiii cei mijlocitori la Mine pentru soarta ta cea de la Mine pe pământ, am așteptat până acum, și iată, încă aștept, și iubirea Mea pentru tine s-a făcut carte deschisă înaintea ta, și te strig prin ea, te strig cu dor și cu rană, poporul Meu de demult al Meu. O, cel ce greșește și nu se pocăiește apoi de greșale, pe acela îl prinde din urmă plata cea pentru greșale, și iată, ți-au crescut copiii și te-au luat din brațul Meu, și M-ai lăsat să plâng și să Mă uit înlăcrimat pe urma ta cum împlinești tu Scriptura cea care spune despre venirea Mea când în vremea ei oamenii mănâncă și beau, se însoară și se mărită, și chiar de la tine am pățit Eu această durere, poporul Meu hrănit cu Duhul

Sfânt atâta vreme, tată, căci de la lume nu Mă doare ca și de la tine. O, cum să fac să Mă primești să te îndemn la pocăință, cum să fac, poporul Meu? O, cum să fac, tată, cu tine, ca să te am din nou al Meu și să faci tu voia Mea de acum, și nu tot voia ta, și să nu mai plâng Eu de la tine, măi poporul Meu? O, vino, tată, să te învăț sculara! Să știi că de aceea te chem cu glas atâta de duios. Să știi, poporul Meu, că vreau să fii al Meu și vreau să-ți înnoiesc dragostea și vreau să te învăț lucrarea dorului și să te vindec de depărtarea ta de Mine, și să te vindec de toate suferințele tale, și care te-au cuprins și te cuprind fiindcă M-ai părăsit. Dar, oare, tu n-ai știut că o iubire părăsită se răzbună? N-ai știut, tată? Tu n-ai știut că Eu te-am născut al Meu prin cuvânt nou și că apoi te-am iubit? O, cum de ai uitat că te-am iubit? După ce atâta timp te-am învățat atâta de cerește, cum de ai uitat că te-am iubit? Cum de nu te-ai temut că iubirea Mea îți va cere socoteală dacă o vei părăsi? O, cum, poporul Meu? O, Eu am avut iubire pentru tine, iubire mare, tată, și de aceea nu te-am părăsit, și iată, stau și te aștept, stau și acum, poporul Meu de demult al Meu, și vin și ies în calea ta ca să te vindec, căci iubirea ta trebuie vindecată, tată. Am ridicat din mijlocul tău vindecători ție din partea Mea, dar cere-Mi să-ți dau iubire și credință și sculare, tată, și zile de înviere, poporul Meu, că iată-i pe cei ce nu mai sunt cu trupul pe pământ, căci i-am adus cu Mine la masă de Duh Sfânt, la masă de pomenire pentru ei, și stau cuminți ca să primească din mânuțele celor ce împart pentru ei, iar Eu le dau lor, poporul Meu. Amin.

O, veniți voi, cei ce ați lăsat trupul și v-ați îmbrăcat în casa cea de sus, așteptând răscumpărarea voastră! Veniți și luați cănuțe cu apă și vă ostoiți setea; cănuțe cu apă și cu flori, căci vi se face cu flori întâmpinarea. Luați colăcuț, luați colivă și vin, luați și mâncați și beți din masa Mea cu poporul Meu pentru voi și mângâiați-vă voi, cei ce așteptați veacul ce va să vină, și a cărui cheie este în mâna celor ce sunt ai Mei, fii ai cuvântului Meu din vremea aceasta și cărora Eu le-am dat taina împărăției cerurilor pe pământ. Veniți voi, cei ce nu mai sunteți cu trupul văzut pe pământ, veniți și priviți lucrarea Mea de nou Ierusalim, și prin care Eu, Domnul, lucrez să răscumpăr din moarte făptura. Și veniți voi, cei ce ați plecat la cer din lucrarea aceasta de cuvânt, din poporul cel hrănit azi cu glasul cuvântului Meu cel plin de Duhul Sfânt al învierii; veniți și priviți slava lucrării Mele de nou Ierusalim cu poporul Meu cel nou și mărturisiți-o pe ea. Amin. Și după ce vom petrece praznic de Duh Sfânt, Eu și cu poporul cel adunat la izvor, și cu voi în slavă de Duh Sfânt de sfinți și de îngeri, vă voi da vouă glas, și așa vom întregi lucrul cel de azi al cuvântului vieții și vom învăța poporul, și el va fi destoinic de la Dumnezeu și va primi puterea să creadă și să învieze, și apoi să împartă înviere. Amin.

O, poporul Meu de demult al Meu! Să știi, tată, că a venit vremea Scripturii cea care spune că *«toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia, unii spre viață veșnică, iar alții spre osândă veșnică, după cum a fost fapta vieții lor»*. Să știi, poporul Meu, că a venit și vremea să crezi și să te scoli pentru Mine și pentru tine, tată. O, scoală-te și fă-te harnic și curăță-te de lume și de duhul ei și fă-ți curat în căsuță și fă-ți rost de hăinuță nouă, căci la masa Mea de azi îți trebuie haină scumpă, tată, și tu știi cum te-am învățat Eu să fii acum pentru venirea Mea, și știi cât te-am învățat, căci te-am învățat mult și sfânt, te-am învățat pe tine în toată vremea trâmbitării Mele prin trâmbița Mea cea din mijlocul tău și prin care Eu te-am născut ca să fii al Meu, și n-ai să poți să stai înaintea Mea fără răspuns, căci Eu te-am învățat mult, poporul Meu, și acum Eu îți cer răspuns pentru învățătura Mea, și nu e de glumă pentru acest răspuns. O, scoală-te! O, scoală-te! O, scoală-te! Ascultă glasul Fiului lui Dumnezeu, ascultă-Mă, poporul Meu, și nu Mă lepăda, ci umilește-te și vezi, și scoală-te să vezi, și zorește-te să-ți faci hăinuță scumpă, fiule, și așa să stai tu înaintea Mea, și așa să Mă ai tu de Dumnezeu al tău, căci iată, nu Mă duc la cei mari și tari de pe pământ, ci vin la tine, vin, că Mi-ai fost popor, vin și bat la poarta ta ca să te vestesc să vii și tu, că iată, Eu vin. O, vino și tu, că iată, Eu vin! Vino, poporul Meu de demult al Meu, vino, tată, vino! O, vino să fii copil și să ascuți, căci de copii are grijă Tatăl, o, poporul Meu de demult al Meu. Amin. Iar spre sfârșitul zilei de Rusalii îți voi aduce Eu ție toată hrana Mea cea de azi cu tine, căci am încă să-ți grăiesc, tată, și cu sărbătoare

de Duh Sfânt să te întăresc și să te povățuiesc, Eu și sfinții Mei, poporul Meu. O, așează-te acum să petreci sărbătoare de Rusalii, masă pregătită pentru cei din cer, și pentru tine cu cerul, și pentru toți cei de pe pământ care iau și mănâncă de la masa Mea de azi. Amin.

O, învață-te să fii, poporul Meu, învață calea, tată, calea pe care Eu vin la tine ca să te povățuiesc, și învaț-o bine, ca să poți să mergi pe ea spre Mine, fiule. Iar dacă nu înțelegi ceea ce Eu ți-am spus acum, deschide gurița și Mă întreabă ca să-ți spun Eu cum să știi tu și cum să înveți tu calea Mea spre tine, și pe care tu să vii spre Mine așa cum Eu pe ea vin la tine și te învăț și te chem de la tine la Mine, și de la lume la Dumnezeu, poporul Meu. O, ieși din lume, tată, ieși, poporul Meu, ieși, căci în lume e sfârșitul lumii, iar Eu te-am povățuit aceasta adesea când veneam să te pecetluiesc cu pecetea cea ocrotitoare de lume, și îți spuneam așa: *«Poporul Meu, nu te mai închina la idoli, tată. Ieși din lume, ieși, poporul Meu, ieși, tată, ieși»*. O, iată, așa te învăț și azi, așa te rog și azi, așa îți strig și azi: ieși din lume, ieși din Sodoma, popor hrănit cu Duhul Sfânt! Lumea îți face cu mâna, dar tu uită-te la Cel ce grăiește cu tine din ceruri și fă-te vrednic de vremea Mea cu tine și dă-Mi vrednicia să-ți fiu Păstor și să-ți fiu Domn și Dumnezeu, și să-ți fiu cu mare dor Învățător ție, poporul Meu, popor născut din nou, nou-născut din cuvântul lui Dumnezeu acum pe pământ. Amin.

O, neam român, o, țara Mea de azi! Te mângâi, tată, și pe tine, te mângâi cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul, te mângâi și pe tine în zi de sărbătoare de Rusalii, căci sunt cu sărbătoare pe vatra ta în mijlocul poporului cuvântului Meu, popor luat din tine, țara Mea. Îți dau și ție pe Duhul Sfânt, numai să-L iei, tată. Îți dau putere să crezi în cuvântul Meu de azi pe vatra ta, și cu care te povățuiesc și pe tine, numai să vrei să iei povață, țara Mea. Dar acum, stai sub binecuvântarea Duhului Sfânt Mângâietorul și învață, tată, căci Eu Îmi învăț poporul, și învățătura Mea e bună, țara Mea. Eu sunt Învățător pe vatra ta și sunt Fiul Tatălui Savaot și sunt Păstorul Cel cu crucea. O, învață să stai frumos sub cruce, și vei fi asemenea Mie, țara Mea; și învață-te să te ridici frumos și să înviezi ca și Domnul Dumnezeuul tău Iisus Hristos, și vei fi asemenea Mie și vom avea amândoi același Învățător, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, o, țara Mea cea de azi a Mea, țara Mea de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

14/27-05-2007